

Молодий комуніст

Орган Кіровоградської обласної організації ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 12 липня 1986 року

№ 83 (3740).

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА ПРИСКОРЕННЯ І ЯКОСТІ

Пленум ЦК Компартії України, який відбувся 11 липня, обговорив завдання партійних організацій републіки по виконанню рішень червеного (1986 р.) Пленуму ЦК КПРС, Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР на 1986—1990 роки. З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

У доповіді і виступах відзначалось, що комуністи, трудящі республіки, як і всі радянські люди, повністю схвалюють рішення і документи Пленуму ЦК КПРС і п'ятої сесії Верховної Ради СРСР. Палкий відгук у трудових колективах зустрічає заклик партії широко розгорнути всенародне соціалістичне змагання за успішне виконання завдань п'ятирічки. Є всі підстави заявити, що народ України одностайний у патріотичному прагненні конкретними ділами примножити свій вклад у зміцнення економічної та оборонної могутності країни.

При розробленні нового п'ятирічного плану в республіці, як того і вимагає ЦК КПРС, за рахунок ефективного використання створеного виробничого потенціалу, прискорення науково-технічного прогресу і посилення ресурсозбереження було знайдено додаткові можливості для досягнення більш високих темпів розвитку народного

господарства. Це дало можливість збільшити проти початкових накреслених планові прирости сукупного суспільного продукту на 7,9 мільярда карбованців і національного доходу — на 6 мільярдів карбованців, а темпи їх зростання відповідно — на 2,5 і 4,5 процента. Продуктивність праці намічається підвищити на 20,2 процента і зекономити працю 3,6 мільйона чоловік.

Проект плану, підкреслювалось на Пленумі, відповідає стратегічним настановам XXVII з'їзду КПРС, завданням Основних напрямів, а по ряду показників перевищує їх.

Обсяг промислового виробництва зростає на 21,1 процента проти 18—21 процента за Основними напрямками, кожен процент приросту стане вагомим на 200 мільйонів карбованців. Планується на 14 процентів збільшити середньорічну валову продукцію сільськогосподарства. Значно скорочується кількість одночасно споряджуваних будів. Лише в цьому році виключено з плану близько 300 об'єктів. Великі заходи намічено для здійснення соціальної програми. Реальні доходи на душу населення зростають за п'ятирічку на 14 процентів, виплати і пільги з суспільних фондів споживання досягнуть майже 31 мільярда карбованців.

План дванадцятирічної п'ятирічки відзначається чіткою спрямованістю на карди-

нальне поліпшення якісних, кінцевих результатів роботи. Його виконання вимагатиме від кожної партійної організації, кожного комуніста, всіх трудящих цілеспрямованої, напруженої і творчої роботи на всіх ділянках народного господарства. Підсумки півріччя показують, що взятий партією курс на прискорення вілється в життя. Завдяки активнішому використанню інтенсивних факторів зростання економіки, впровадженню досягнень науково-технічного прогресу, зміцненню дисципліни і організованості багатьох галузей розвиваються більш високими темпами, ніж намічалось. За півріччя випуск промислової продукції збільшився на 5,5 процента при завданні на рік 3,4 процента. Понад план її реалізовано на один мільярд 540 мільйонів карбованців. Стабільніше стали працювати чорна металургія, вугільна промисловість, транспорт, підприємства та організації невикористаної сфери. Виконано плани по собівартості і прибутку. Зросли закупівлі молока і м'яса. Прискореними темпами вводиться житло.

На Пленумі порушувалися питання істотного прискорення переведення економіки на рейки інтенсифікації. Підкреслювалось необхідність збільшення частки капітальних вкладень на реконструкцію і технічне переозброєння діючих підприємств, ефективнішого

використання виробничого і науково-технічного потенціалу, всіх видів ресурсів. Вимога ця не нова. Однак у ряді провідних галузей рішучого зрушення в технічній політиці ще не відбулось. Керівники міністерств і відомств у багатьох випадках продовжують іти старим, второпаним шляхом — нарощують випуск продукції за рахунок нового будівництва і збільшення чисельності працюючих, нехтуючи при цьому потребами діючих виробництв. Ось чому в ході реалізації завдань п'ятирічки треба вміло маневрувати ресурсами, більше спрямовувати їх на оновлення основних виробничих фондів, не допускаючи їх старіння.

Завдання реконструкції народного господарства, його інтенсифікації зобов'язують максимально використати всі можливості потужного наукового потенціалу республіки.

У доповіді і виступах велике місце зайняли питання розвитку агропромислового комплексу, виконання Продовольчої програми. В числі завдань першорядної ваги називалися — підвищення стабільності зернового виробництва, істотне зростання виробництва соняшнику, цукрових буряків, інших сільськогосподарських культур, а також молока і м'яса. Багато треба буде зробити за програмою соціальної перебудови села.

Велике місце в доповіді і виступах було відведено роботі органів управління агропромисловим комплексом. Відзначалось, що перехід на нові умови господарювання розширив ініціативу, дає змогу спертивніше розв'язувати нагріті питання. Але ще не всі обласні агропроеми, РАПО, багато працівників Держагропрому республіки працюють так, як вимагають час, нові завдання.

Надзвичайно важливою справою є докорінне підвищення якості продукції, скорочення затрат матеріально-сировинних і паливно-енергетичних ресурсів. У республіці, говорилося на Пленумі, в цьому напрямі розроблено конкретну програму дій, визначено рубежі, досягати яких треба що б то не стало.

Учасники Пленуму були поінформовані про хід роботи по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Відзначалось, що з перших же днів Політбюро ЦК КПРС всю організацію цих робіт взяло в свої руки. Оперативно прийнято ряд постанов, повністю виділяються необхідні ресурси, мобілізуються кращі науково-технічні сили країни. Перед міністерствами і відомствами було поставлено завдання по компенсації викликаних аварією втрат в енергетиці, інших галузях народного господарства республіки.

Зразки роботи по-новому, приклад діловитості і принципності в розв'язанні корінних проблем перебудови, говорили учасники Пленуму, повинні показати насамперед партійні комітети і первинні партійні організації. Перші кроки в цьому напрямі вже зроблено. Діяльність Київської, Донецької, Сумської, Харківської обласних партійних організацій в ряді питань позитивно оціняє на червоному Пленумі ЦК. Та це лише початок тієї великої роботи, тієї докорінної перебудови, якої вимагає життя.

Підкреслювалось, що головний критерій оцінки працівників будь-якого рангу — це здатність розв'язувати якісно нові завдання. Саме з цих позицій треба проаналізувати склад кадрів, їх розстановку і навчання. Пильну увагу Пленум приділяв питанням демократизації громадського життя, розвитку критики і самокритики, вдосконалення політичної, ідейно-виховної роботи партійних організацій. Говорилось про необхідність посилення уваги до реалізації критичних зауважень і пропозицій комуністів, висловлених у ході останньої звітно-виборчої кампанії, обговорення підсумків XXVII з'їзду КПРС.

В обговореному питанні Пленум прийняв розгорнуту постанову.

(ПАТАУ).

ОБІДАЛИ ЖНИВАРІ

— Нічого, після обіду наженем, — звеселювався Віктор Панасевич.

До обіду хлопці не сиділи без діла, на тракторній роботі завжди знайдеться, але ж хіба за таку роботу треба братися у жниварів?

Червоний його, Анатолій, «Колос» стояв посеред майдану, як на зльотній смузі. Уже третій сезон жниве машина, Анатолій — перший, але порозумілись вони добре. І зараз кожному (одному на майдані, другому за обіднім столом) думалось про поле.

Вітер у самому піднебессі коломатива хмарами і вони рвались, тоншали й пропускали крізь сиву намітку світло. Світло од далекого й холодного сьогодні сонця. Жниварі поглядали на небо.

Сиділи за обіднім столом хлопці молоді. Колектив тракторної бригади № 1 — комсомольсько-молодіжний. Ще один КМК у колгоспі — з гаража. Тож на жнивках молодим доручені сольні партії.

Та й взагалі, в колгоспі про молоді хліборобську зміну дбають. І ошадню книжку після служби в Радянській Армії видають на руки (300 карбованців —

то добра підтримка до першої зарплати), і техніку нову пропонують. А не давано в колгоспі з'являлась ще одна посіда — заступника голови правління колгоспу по роботі з молоддю. Ліда Сазин зараз серед жнивварів: закінчує заповнювати в голубенькому агітагончикі останні цифри й прізвища вчорашнього трудового дня. Цей вагончик постійно прошкує за жниварями: збирають хліб у колгоспі позагоново (у першому об'єднаному збиральному — транспортному загоні — чотири «Ни-

ви» й два «Колоси»), то у вагончику можна не тільки прочитати свіжі газети й журнали, довідатись про хід жнив у інших загонах чи колгоспах, а й перепочити.

Біля будинку механізаторів зупинився новий ГАЗ-53. Мчав на швидкості, та хоч би тобі курячка здійнялась — прибива дощ вчорашню пилку.

— Ще в поле не виходили, а вже поспівали? Коло миски... — це Віктор Корецький.

— О, я так само ка-

зав, — посміхається Анатолій Демченко.

— Пообідаємо, та й, мабуть, можна рушати, — каже Віктор і дивиться на хлопців, шукає підтримки, але хлопці мовчать, бо й їм в поле кортить, але ж...

Нову машину комсомолец Корецький отримав два місяці тому і часу для того, щоб підготувати її до жнив, було вдоволь. Усе перепробував, усе перевіряв. Аж тільки насамкінець до кузова взявся. Зараз заглянеш у нього — нікуди зерняті дітися. Кутки позаварював електричною зваркою, накривав додаткові борти, обшпугував брезентом щілини, покривало по кузову приладнало... Що взяв від комбайна — привезти на

тік. Хліб треба берегти, цього року особливо.

І вже як завелись комбайни, як похурчав за ворта новенький ГАЗ-53 Віктора Корецького, ми підійшли до бригадира тракторної з 15-річним стажем Миколи Григорівича Денісенка й попросили поділитись враженнями від перших днів жнивування, розповісти про труднощі й проблеми переджнивних буднів.

— Дуже хвалитися нема чим. У Петрівському й Бобринецькому районах, чуюмо по радіо, уже хлопці по три тисячі понамолювали, а ми тільки перші зірочки збираємось малювати. Швидше в них досягає, це зрозуміло. А так організували жнива ми цього літа добре.

— А готувались до жнив як?

— Тоді проблем вистачало. Ще жодного року не було так сутужно з запчастинами як цього. Жодного підбирача для комбайнів не отримали з сільгосптехніки. Старі ремонтували — треба було шукати виходу. Зараз техніка на ходу. Тільки б погода не заважала.

Обід закінчився — жнива продовжувались.

В. ТЕЛІЖАН.

Добровеличківський район.

На знімку: смачний борщ у руках водія Віктора КОРЕЦЬКОГО.

Фото В. ГРИБА.

Які листи часто трапляються у нашій пошті? Не працює будинок культури, не випишов за графіком ляхобус на ліпню, не подали вчасно гаски на замовлення, не довірили нового трактора молодому механізатору... Словом, частіше «не» в них обов'язкова. В цьому ж листі у формальному ставленні до своїх обов'язків зауважується секретар комсомольської організації. Формальний звіт, формальна робота, формальне доручення, упередженість патажка до когось із співчан. З цим доводилося мати справу. На жаль... Образа, особиста амбіційність, неохочий характер скаржника. І не не рідкість... Що ж було цього разу?

У КВІТІІІ водій Кіровоградської станції швидкої допомоги Олександр Пономар був у плановій відпустці. Коли ж випишов у перший день на роботу, відчув себе трохи незатишно. Хтось усміхався, хтось дивувався, а одна з лікарів просто зупинила Олександра в коридорі і запитала, коли це він востаннє прощався з хворими на роботі в пестливому стані? За кілька років спільної роботи нічого подібного за ним не помічала, знає його як висококласного водія, дисциплінованого працівника. І ось на відкритих партійних зборах станції у присутності секретаря комсомольської організації Ольги Тененник прозвучало прізвисько Пономаря в ряді порушників трудової дисципліни тих, хто з'являється на роботі в пестливому стані. Коли ж обурений Олександр (інакше його став п'як не назвеш, бо сам він вважає себе невинуватим, займається спортом) попросив пояснення у секретаря комсомольської організації, та відповіла, що нічого такого за ним сама не помічала, проте старші товариші їй підказали, що такий випадок (хоч і неоди-

нужий) був. «Комсорг пояснює мені, що колишній партторг станції попросила назвати порушників трудової дисципліни, в тому числі і мене, — пише в листі до редакції Олександр, — комсорг навіть не подікався, чи мал місце той факт, про який повідомила Л. Я. Прима. Коли ж я зробив спробу з'ясувати це питання з Лідією Яківною, то комсорг попросила мене цього не робити. Мовляв, ме-

бригади, а поміж ними на кушетці зі свіжовипрацьованими простирнями розкладено спіданок, лежить порожня пляшка... Звичайно, обурився б будь-хто — на робочому місці (хоч і після роботи) розкидати спиртне... Тим більше у медичному закладі, як-то кажуть, святі святих... У машині швидкої допомоги, якій інколи так треба прихити «надтерміново». Нічого, що хлопці відірвали

машини іншої бригади. І саме так я відреагував на зауваження Л. Я. Прими... Але ми не винуваті. Звідки ж тоді порожня пляшка в машині? — Не знаю. Я не п'як! Ми чекали того дня зарплати і сіли поспішати в машині — усі були після нічного чергування... Цив не п'як — цього сьогодні не доведеш. Тим більше трапився цей інцидент, пона ще не очолює комсомольську

те, йшла додому і плакала, — пригадує Лідія Яківна. — Він же за віком мені мало не в сина годиться... Дома заспокоїлась, образа вляглась через добу, коли знову випишла на роботу, доповідну подавати не стала. Пожальділа...

Ольга Тененник обрана секретарем комсомольської організації вперше. І тоді, коли трапився цей інцидент, вона ще не очолювала комсомольську

мольцем це обов'язково спроба висунутись, а це не для нього. Звісно, стоячи в стороні від комсомольських справ, він може знати, яким цікавим видався культпохід, як захопилися всі підготовки до святкового вогника, яке місце займав на конкурсі їхній вокально-інструментальний ансамбль... Тож, навіряд чи мав право О. Пономар робити такий висновок: роботи ніякої... Правильний Олександр в одному: він готовий понести покарання, коли винен. Але заслужено і вчасно. Чого ж варту принциповість комсомольської організації, керівництва станції, коли негативні факти згадуються тільки тоді, коли не вистачає критичних зауважень у доповіді. Раді чого критика? Ради слівця? Якщо цей факт і один єдиний, він, як вже вкотре констатуємо, має місце...

І все-таки спробуємо відповісти на питання, поставлене на початку: що керувало автором листа: особиста образа чи принципова позиція? На жаль, перше... Образа заважала всім. Лідія Яківна Прима виконати свій громадянський і партійний обов'язок — покарати порушника, Олександра — залишатися об'єктивним в оцінці роботи своїх товаришів. До того ж, образа була настільки сильною, що в усьому він бачив тільки упередженість, тільки чийсь пейнтівський намір втрутитися в його особисте життя... Сподіваємося, що це не так. Як і сподіваємося на те, що образа на Олександра устх, з ким доводилося мати розмову (а вона прозвучала неоднозначно: не сподівався, мовляв, що О. Пономар у газету напише), не створить додаткових складностей у непростих стосунках Олександра з колективом. Поділитися з газетою має право кожен. Шкода тільки, що сумніви і невдоволення носіями особисті амбіції. З комсомольською принциповістю — нічого спільного.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

ЖИТТЯ СПІЛКИ: АВТОРИТЕТ ПЕРВИННОЇ

ПОСТФАКТУМ

ні ж потім буде гірше... І далі: «Для звіту потрібні були прізвиська, щоб створити уяву про свою роботу, якої насправді немає».

Серйозні зауваження... Суть конфлікту я переповіла за листом Олександра. Уся історія в основному відтворюється шляхом опитування, підтвердження в окремих розмовах. В окремих з окремими людьми...

— Пономар? Не знаю, що трапилось, але одразу скажу — водій п'яного класу. Я з ним працювала у бригаді. Правда, інколи захоплюється швидкістю, але Саша вважає, що «швидка допомога» і має бути швидкою, — це було перше, що сказала про нього заступник головного лікаря, секретар парторганізації станції Л. В. Григорашенко.

— Але ж таке було! — прочитавши листа, відреагувала фельдшер швидкої допомоги Л. Я. Прима (коли цей факт мал місце, партторгом була вона), — якось вранці після нічного чергування годіні о 9 ранку відчиняю дверцята своєї машини (забула там свої речі) і ахнула — сидять троє водіїв, причому у відсутності водія нашої

зміну, машина вже була припаркована для виїзду в наступне чергування — Лідія Яківна взяла собі за працю протигом багаторічної роботи на станції швидкої допомоги тримати її, як-то кажуть, в повній бойовій...

— Восьма! Терміновий виклик... Двадцять п'ять! Зберіться біля машини... — так, буває, з першої хвилини чергування розпоряджається тобою диспетчерська служба. Коли вже тут прибірали машину? А якщо напередодні там заїхала п'яна «оріда», хворому чи потерпілому доведеться трохи зачекати.

Це чи щось подібне сказала тоді хлопцям Л. Я. Прима, змусивши виїхати їх з машини, але зауваження не сподобалося. Один із них відреагував не дуже ввічливо:

— Ідіть своєю дорогою... Як не дивно, це був Олександр Пономар. Дивно тому, що у листі до редакції він писав: «Ви розумієте, що якби я відчув, що за собою провину, я б не звертався до вас за допомогою». Значить, не відчував, не вважав себе винуватцем. Тим більше дивно, що сам підтверджує вищесказане:

— Так, ми сиділи тоді в

перше тільки у квітні попереднього року. Я дала їй думку, що подібні речі треба замовчувати: із делікатності, мовляв, хто старе пригадає... Зовсім ні! Тим більше, що загадані збори якраз розглядали виконання постанови ЦК КПРС «Про заходи по подоланню пиятства і алкоголізму» працівниками станції швидкої допомоги. Але чи не пізно реагувати на подібні речі через 8—9 місяців після порушення? На жаль, точнішої дати сьогодні ніхто не пам'ятає. Та й Олександр б'є себе в груди: не п'як і тоді. Сьогодні важко довести це чи протилежне. Але ж на станції швидкої допомоги, як і в будь-якій установі, що має свій автопарк, існує експертиза, яка підтверджує тверезість чи сп'яніння водія, можливість допуску їх на лінію. Невже не можна було тоді ж відіслати на експертизу О. Пономаря, і, підтвердивши сп'яніння, вжити заходів?

— Можна було, і треба. Я запросила його у парткабінет для розмови — не з'явився... Олександр працює у нас п'ять років, інколи не чула від нього грубоств, а тут... Образа роздирає душу. Повіри-

організацію Кіровоградської станції швидкої допомоги. Навряд чи треба ставити їй у провину те, що про цей випадок вона дізналась від старших товаришів, тим більше, якщо у свій час проступку не надавали гласності. Але чому? Коли? Де? За яких обставин це трапилось? Ольга не погубувалась, не подікалась. Постфактум, одним словом. А от нагадати про нього у ряді інших — не зайве. Це — переконання. Воно не дає підстави робити висновок про стиль роботи цієї комсомольської організації, її паталка. А от про авторитет — обов'язково.

Я переконана, що справи в цій комсомольській організації далекі від тієї сумної картини, яку намалював Олександр. Хоч він і наголошував у листі на своєму членстві в ВЛКСМ, комсомольцем виявився пасивним. Внески сплачував нерегулярно, збори майже не відвідує, збори (будемо сподіватися, що жарт), мовляв, запросили б мене на комсомольські збори, хоч подивлюся, що до чого, теж мав місце, Олександр підтверджує. А що ж тут такого? Олександр вважає, що бути активним комсо-

ДО ОТОЇ СЛАВИ

НА ПРИКЛАДАХ ГЕРОЇЗМУ

воїнів-визволителів вчать мужності і вірності Вітчизні учні Недогарської восьмирічки.

Тут уже стало правилом — героїко-патріотичні акції впащозувати не лише в дні знаменних дат, а регулярно, впродовж асього навчального року, навіть під час літніх канікул. На уроках мужності вчителі, колишні фронтовики розповідають їм про слазні бойові традиції Збройних Сил СРСР, відкривають сторінки подвигу, здійсненого в роки громадянської та Великої

Великої Вітчизняної війни. Літопис Великої Вітчизняної війни проведено анкетування з теми, хто залишився живим з тих 289 односельців, які пройшли вогненними верстами, захищаючи рідну землю від німецько-фашистських загарбників. Зібрано матеріали і про загиблих. Окремий розділ слідопитського доробку про визволителів села. Тут на перших сторінках матеріали про Героя Радянського Союзу Петра Баранова — гвардії старшого лейтенанта з Псковщини, який пише в одному бою знищив два фашистських «тигри» і сам був смертельно поранений.

Під керівництвом свого наставника ветерана Великої Вітчизняної Антоніни Тимофіївни Круленко червоні слідопити провели клопітку роботу, налагодили зв'язки з ветеранами 91-ї артбригади, що визволяла район від ворога. Підполковник у відставці В. П. Асауленко, який нині живе в м. Загорську Московської області, виготовив для музею схему бойових дій

цього з'єднання. З Ново-Сибірська написав капітан запасу І. Я. Шмаков.

У дні святкування 40-річчя Великої Перемоги фронтовики приїхали в Недогарку, провели тут відкритий урок мужності. А потім голова ради ветеранів 91-ї Олександрійської Червонопрапорної ордена Богдана Хмельницького артбригади старший лейтенант запасу Іван Михайлович Сітало запросив недогарських школярів у Харків, де відбувалася зустріч фронтовиків, які визволяли це місто. Діти вручили ветеранам хліб-сіль, замки з могил полеглих героїв. Тут, біля пам'ятника воїнам-визволителям, колишній командир четвертого ардівізіону І. А. Голишев розповів дітям про історію своїх бойових орденів — Червоного Прапора, Олександра Невського, Вітчизняної війни двох ступенів, Червоної Зірки, згадав про парад Перемоги на Красній площі, в якому він брав участь влітку 1945-го. А директор восьмирічки Р. І. Коваленко вручила І. М. Лузіну та І. М. Сіталу червоні стріч-

ки почесних громадян Недогарок.

Побували недогарські юнаки та дівчата в харківській середній школі № 126, де також відкрито музей 91-ї артбригади. Червоні слідопити ділилися досвідом своєї пошукової роботи.

В ході вивчення матеріалів XXVII з'їзду КПРС директор школи Р. І. Коваленко нагадує педагогам, комсомольським активістам про те, що обов'язок старших поколінь — робити все, щоб зміна була більш здібною, більш освіченою, щоб вона гідно несли в майбутнє естафету ідеалів справедливості й свободи, які запали Великий Жовтень. Саме про це йшлося в Політичній доповіді Центрального Комітету партії з'їздові. Тож першими наставниками школярів у Недогарках стають саме такі, як Антоніна Тимофіївна Круленко, як ветерани 91-ї артбригади. Вони допомагають піонерам і комсомольцям торнутись джерел вікопомного подвигу радянського воїна, усвідомити, що їх найвищий обов'язок — бути готовими до захисту Батьківщини, якій вони поклялися на вірність перед фронтовиками біля пам'ятника воїнам, чий імена ними встановлено під час експедиції «Літопис Великої Вітчизняної».

М. ЛЕБІДЬ, робітник.

Олександрійський район.

ТВОРЧИСТЬ

«ТЯСМИНУ» АПЛОДУЮТЬ ТИСЯЧІ

1951 рік. Обласний огляд сільських колективів художньої самодіяльності. Жюрі вирішувало, хто ж із сільських хорових колективів представляти область на республіканській сцені. Перше місце вибороз новостворений, до того майже нікому не відомий хор «Тясмин» Олександрівського районного будинку культури.

За високу виконавську майстерність, продемонстровану тоді на республіканському огляді, хор та його керівник В. Р. Біденко були нагороджені Почесними Грамотами Міністерства культури УРСР. Згодом колектив був учасником Декади української літератури і мистецтва у Москві та обласного огляду, присвяченого дню народження Т. Г. Шевченка.

У 1967 році до хорового колективу приходить новий керівник — Вячеслав Михайлович Савустяненко. Визначальним у роботі з хором стало засвоєння манери народно-гуртового співу, сучасної народно-хорової звучності.

Лише за минулий рік народний самодіяльний хор «Тясмин» дав близько тридцяти концертів, на яких йому аплодувало більше п'ятнадцяти тисяч глядачів. В основному це були виступи перед трудівниками полів і ферм району. Але знають колектив і за межами області. Так, наприклад, у липні минулого року хор виступав у Ризі на республіканському святі пісні і танцю.

У 1985 році хор брав участь у республіканських телепередачах «Народна творчість» та «Народні таланти». У тому ж році «Тясмин» став лауреатом Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості, присвяченого 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

У червні цього року колектив відсвяткував своє тридцятип'ятиріччя. Як і раніше, заохані в хор його ветерани подружжя Валентина Сергіївна та Микола Іванович Тютій, Олексій Макарович Годованик, Галина Іванівна Савустяненко. З величезним задоволенням співають у хорі їх молоді колеги по захопленню Валентина Тимофіївна Чернега, Жанна Миколаївна Стукало, Григорій Антонович Терещенко.

А. НЕСІС, Г. ХАРИТОНОВ, методисти обласного науково-методичного центру народної творчості.

сміт Олександрівка.

Їхній дружбі недавно виповнилося 20 років. Два десятиріччя по-справжньому дружать між собою члени учнівської виробничої бригади Богданівської СШ № 1 імені В. І. Леніна Знаменського району й учні Халданської десятирічки Євдокимівського району Азербайджанської РСР. Чи на щорічному візиті до одного з них тільки погостювати, а й попрацювати. Так було і цього року. Друзі з Азербайджану та СШ № 195 м. Києва, з якими теж давно дружать богданівці, якраз прибули на іменини виробничої бригади своїх ровесників: їм відзначали тридцятиріччя.

Свято всі зустріли в роботі — працювали в рахунок потерпілим в аварії на Чорнобильській АЕС.

На знімках: три нерозлучних подружки — киянка Світлана МАРІНЕНКО, учениця Богданівської десятирічки Наталя ВОВКОДАВ та азербайджанка Садагат АБДУЛЛАЕВА; ох і здорово ж прокататися верхом на коні!

Фото І. КОРЗУНА.

ПІСНІ НАД ТАБОРОМ

— А сьогодні, мамо, я — черговий командир, — не без гордості заявив хлопчик, сидючи за столом у затишному будиночку третього загону.

Цей ранок здавався Петькові незвичайним. Розбудив його дівиний пташиний переспів. І хлопчик за мить поринув у прохолоду навколишнього лісу. Табір ще спав. Тільки біля їдальні вже весело клопочулися кухарки.

— Цікаво, що сьогодні приготують їз солодощів? — подумав він, пригадавши недавній день іменинника. — От же й весело-тоді було!

Цілий день у їхньому таборі імені Гагаріна лунали сміх. А сміху ціка-

вих ігор покачали їм піонервожаті! Чого тільки не забаглося іменинникам — усе перед ними, мов у казці, з'являлося на столі...

— Чого це ти сьогодні раптом піднявся? — це до нього тютя Надя, вона шеф-кухар.

— Та так, — звітнувшись, і вже на ходу, — справ багато. У будиночку перевіряв, як складено вугля і одяг, підкачував м'яча. Свій улюблений танк з пластиліну поклав до тумбочки. Це в них учора конкурс був «Самі робимо власними руками». Хоч і не найкращим був його танк, а багатьом сподобався. То може б і його призище згадали, коли вітали переможців Олексю

Кисинську, Світлану Лазаренко та Тетяну Гомеєнок.

Аби могла вихователь Г. П. Ольбишевська прослідкувати у цю мить за думками Петі Павлюченка, вона обов'язково зазирнула б свого вихованця тихими лагідними словами: «А попереду ж у нас конкурс малюнків, пісень, веселі старти. Будеш же й ти першим. А що не нудуватимеш у нашому таборі — це вже точно!».

— ...Ех, якби ви побачили наш день самоврядування. Ви ж знаєте Андрія Задровця з 5 класу. Був шеф-кухарем, кашу варив — всі добавки проєкти. А Юрко Бойдук слідував за порядком у таборі...

Золотим снопом розсипало свої промені на селище Нове Ласкаве сонце. Сьогодні воно світить урочисто. Все навколо радіє. Та й як не радіти, коли до малечі прийшла казка.

СВЯТО КАЗКИ

Ще з самого ранку весело птакою кружляла музика. І ось та довгожданна урочиста мить. Під звуки дитячого духового оркестру Кіровоградської музичної школи № 5 і оплески малечі Малюки разом з веселим Буратино відкривають світ казки. І починається вистава.

На сцені казкового театру з'явилися герої мультфільму «Чунго-чанга». Це вихованці дитячого хореографічного ансамблю «В гостях у казках», за ними — Водяний. Все закружляло у веселому хороводі. Тут були і вірші, і танці, і пісні. А як добре виконували пісні вокально-інструментальний ансамбль дівчаток «Пам'ятаю».

Здається, навіть Карабас Барабас не зміг приховати здивування: так і залишилося сидіти закам'яніло — тільки вже з доброзичливим лицем — неподалік від своїх казкових героїв. Борода його тепер стала предметом роз-

ваг. Веселою юркою злітають по ній дівчата.

Та й Дуремар не ловить своїх п'явок — на його товстих канатах літають по колу малюки. Добра стара Черепаха Тортіла, що розмістилася у велетенському кільці ключика-сцени, теж запропонувала свій панцер для розваг.

Біля альтаки, що виконана у формі скрині, стоїть білявий хлопчик, голубокоса дівчинка і симпатичний пудель. Хто ж такі? Та це ж Перо читає свої вірші Малюки і її вірному другу Артемону. А до універсального спортивного комплексу запрошують кіт Базіліо і Аліса...

Та хіба про все розкажемо? Хороший подарунок зробив малюкам завод. Його добрими казкарями були робітники, художники чауноліварного заводу.

Казковий світ улюблених персонажів доповнюють живопис, скульптура і архітектура малих форм з оригінальними конструкціями гойдалок і каруселей. Майданчик покликаний розвивати дітей не тільки фізично, а й прищеплювати їм естетичні смаки.

Автори і виконавці майданчика «Золотий ключик» — художники С. М. Мінеєвцев, О. В. Криво та брати Сергій і Григорій Савченки.

«Приїжджайте до нас. Завітайте до нашого казкового містечка, — запрошує дерев'яний Буратино з балкони лялькового театру. — Хай і в вашому серці поселиться радість доброї казки».

Л. КОЦАР,
інженер Кіровоградського чауноліварного заводу.

У коротких Пестикових листках, звичайно, більше емоцій, ніж змістовних розповідей. А про дещо хлопчик не хоче писати. Про те, наприклад, що по-доброму задрить старшим хлопцям з 2-го загону. От якби йому навчилися грати в теніс так само вправно, як це робить Серьога Тумашов. Або набивати ногою м'яча 210 разів, як Ігор Козелій. Так у них же в загоні вихователь який! Олександр Савельєв — студент-філолог — і в поході не розгубиться біля мокрого хмизу, підпазіть одним сірником, і в баскетбол, і в футбол грає з хлопцями на рівних.

З усього видно, що тут між вихованням і вихователями панує шпра дружба. А старша піонервожата О. М. Данилова чи не щотижня організовує походи сімейками слави партизан Чорного лісу, ескурейшими маршрутами.

В. НУЖНИЙ.
М. Знаменка.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛ»

Отже, ти, шановний наш читачу, вже не школяр. Позаду 10 чи 6 класів шкільного навчання, напружена пора складання екзаменів, перший а житті випускний бал... І ось у руках у тебе документ про середню освіту. Чи вирішив ти, куди податися, до чого прикласти свої сили?

Певно, що більшість випускників уже точно визначилися щодо свого майбутнього. Частина ж з них, чи ту життєву стежку вони вибрали. Деякі просять розповісти про ту чи іншу спеціальність і опублікувати адре-

су, де знаходиться обраний вуз, технікум, училище. Звичайно, на всі листи відповісти не можемо. А тому друкуємо адреси тих навчальних закладів, якими найбільше цікавляться.

«Цього року я закінчив вісім класів. Хочу набутися професією токаря або зварника».

О. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

М. Помічна,
Добровеличківський район.

Радимо здавати документи до Олександрійського СПТУ № 1 [317990, м. Олександрія, селище Жовтинева, вул. Ватутіна, 1].

Олена Ярмчук, Віліна Іванко із селища Завалля Гайворонського району, Катерина Гребінка з Гайворона мріють про спеціальність кондитера.

Вступайте до Кіровоградського СПТУ № 15 [вул. Гоголя, 125].

Наталя Пустова із Кіровограда просить повідомити адресу училища, де готують продавців. М. Кіровоград, вул. Василівна, 5.

Адресу музичного училища хочуть знати Любов Левицька та Ліліана Хлестун із Новоукраїнського району.

М. Кіровоград-50, вул. Леніна, 10.

Стартувало друге коло республіканської футбольної першості серед колективів фізкультури. На стадіоні «Піонер» обласного центру Кіровоградського «Радист» здобув перемогу над знаменитим «Локомотивом» — 2:1.

Вихованець Кіровоградського тренера В. К. Іванця (спортклуб «Зірка») кандидат у майстри спорту Павло Арманов на чемпіонаті України з легкої атлетики в Дніпропетровську встановив новий рекорд області на біговій дистанції 3000 метрів з перешкодами — в хвилині 43,8 секунди. (Ще ширше

нормативу майстра спорту на 1,2 секунди).

Бронзовим призером з водномоторного спорту на чемпіонаті республіки став представник колективу фізкультури Кіровоградського виробничого об'єднання «Дружниця» Сергій Красноплінов, що ступивши за збірну області, яка була тут шостою.

Сьогодні Кіровоградський «Зірка» в Ужгороді зустрічається з місцевим «Закарпаттям». У наших земляків після 22 ігор 20 очок (9 вигравів, 2 нічиї, 11 програшів, різниця забитих і пропущених м'ячів — 25:43). Отже — дещо сходняка в турнірній таблиці. А ужгородці мають 25 очок (6 місцеві). Підтримують у групі команда другої ліги кінєвські армії — 28 очок.

КОЛОНКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

ПРО СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ПОДАТОК

Читачка А. Червона з села Погребняківського Новгородківського району звертається до редакції з запитаннями:

— який порядок оплати сільськогосподарського податку багатодітним жінкам, які самі ведуть господарство?

— як нараховують податок жінкам, які вийшли на пенсію на початку року?

На запитання відповідає заступник начальника фінансового управління обласного М. В. Безталаний:

— Згідно з статтею 6 пункту 5 Закону СРСР від 8 серпня 1953 року «Про сільськогосподарський податок» (в редакції Указу Президії Верховної Ради СРСР від 22 грудня 1983 року «Про внесення змін і доповнень в Закон СРСР» «Про сільськогосподарський податок») від сплати сільськогосподарського податку звільняється господарство, голова якого досягнув віку — чоловіки 60 років, жінки — 55 років. При умові, якщо в господарстві не беруть участь особистою працею інші працездатні члени домашнього господарства.

При наданні пільг по сільськогосподарському податку цим господарствам до працездатних відносяться інваліди III груп інвалідності, діти до 16 років (включно), військовослужбовці, учні учбових закладів із строком навчання не менше року.

Всі інші громадяни, які записані в господарській книзі сільської Ради у складі господарства враховуються в складі працездатних членів господарства за винятком осіб, для яких встановлені пільги по податку як спеціалістам, які працюють у селі.

Сільським Радам народних депутатів надано право звільняти повністю або частково від сплати сільськогосподарського податку домашні господарства, які мають тимчасові матеріальні труднощі чи погребіли від стихійних бід, а також у випадку смерті чи довгострокової тяжкої хвороби основного працівника сім'ї. Спеціальних пільг по сільськогосподарському податку для багатодітних жінок і жінок працездатних, які отримують пенсію, законом не передбачено.

ЯКУ ПИТИ ВОДУ?

Працівники машинобудівної станції з обласного центру запитують чи можна використовувати підігріту воду, яка їде по трубах міського водопостачання, для приготування їжі й інших нетехнічних цілей?

На запитання відповідає головний державний санітарний лікар Є. О. Влахов:

— Вода із системи гарячого водопостачання для господарсько-питних цілей і для приготування їжі непридатна. Для цього повинна використовуватися вода із системи водопроводу, згідно з вимогами ГОСТу 2874-82 «Вода для пиття».

Фольклорний ансамбль

Шість років працює в Олександрійському середньому професійно-технічному училищі № 33 фольклорний ансамбль «Веселі ложарі». Керує ансамблем Вячеслав Мефодіович Кумейко. Він заслужений працівник культури УРСР.

Колектив постійно бере участь в районних оглядах художньої самодіяльності, в обласних телеконкурсах, виступав перед трудівниками Нової Праги, Войнивки, Петрового. В репертуарі ансамблю є рідкісні на теми російських народних пісень та пісень років Великої Вітчизняної війни, танцювальні мелодії.

К. ДАНИЛОВА.
м. Олександрія.

ЗРАЗКОВИЙ ПОКАЗОВИЙ

Вже більше десяти років публіка має задоволення слухати виступи учасників дитячого духового оркестру Суботцівського сільського будинку культури. Урочні збори й святкові демонстрації, вечори трудової слави й проводи до лав Радянської Армії, концерти й огляди художньої самодіяльності — в усіх цих заходах беруть участь юні музиканти. Лише за минулий рік оркестр дав більше 60 концертів, де були присутні більше 13 тисяч глядачів.

Створив оркестр і керує ним директор Суботцівської музичної школи Віталій Софронівч Оношенко. У колективі діє своєрідний клуб, де проводяться бесіди про музику, творчість видатних композиторів.

Центральне місце у концертних програмах оркестру займають вітчизняна та зарубіжна класика, твори радянських композиторів.

Духовий оркестр — постійний учасник та переможець оглядів-конкурсів, обласних свят музики й

марш-парадів духових оркестрів. За підсумками Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості трудящих, присвяченого 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизня-

ній війні, оркестр був нагороджений пам'ятною медаллю та дипломом Спілки композиторів СРСР «За активну участь у пропаганді радянської музики». Колегія Міністерства культури УРСР у 1984 році присвоїла дитячому духовому оркестру високе звання зразкового художнього.

Майже щодня 27 учнів місцевої середньої шк-

ли, які грають у оркестрі, приходять на репетиції. Попереду в оркестру — участь у конкурсах II Всесоюзного фестивалю народної творчості, присвяченого 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Н. КРАВЧЕНКО,
В. ГРИШИН.

Знам'янський район.
На знімку: В. С. ОНОШЕНКО на репетиції.
Фото В. КОВАКА.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Остров детства

Музика О. ФЕЛЬЦМАНА
Стихи М. РЯБИНИНА

Можно об этом сказать очень просто,
Не добавляя почти ничего...
Снится мне часто
маленький остров,
Вы не ищите на карте его.

ПРИПЕВ:
И нигде, нигде мне
не деться от этого...
Ночь за окном, на дворе
никого...
Только и утру стает
зорькой рассветною
Остров Детства, Детства
моего.

Вот я куплюсь
в извилистой речке,
Чувствую сильные руки
отца,
И потому мне легко
и беспечно,
И потому плыву я
без конца.

ПРИПЕВ.
С детством расстаюсь
всегда очень грустно.
Белый кораблик уплыл —
не вернешь...
Воспоминаний светлое
чувство
Станет сильнее, чем Дольше
живешь.

ПРИПЕВ.

Калейдоскоп «Диск-залу»

■ Московський державний театр балету СРСР показав новий балет «Пушкин. Роздуми про поета» на музику А. Петрова.

■ З великим успіхом прийшли у Радянському Союзі гастролі іспанської трупи «Балет Антоніо Гадеса». Глядачі Москви, Ленінграда побачили виставу «Кармен» за участю видатних танцівників Антоніо Гадеса та Крістіни Ойос.

■ З гастрольної поїздки по Швейцарії повернулася народна артистка РРФСР А. Пугачова. Разом зі шведською групою «Брати Херрейс» співачка виступала у Стокгольмі, Гетеборгу, Мальме, Карлстаді.

■ У Тбілісі відбувся Всесоюзний фестиваль джазової музики «Тбілісі-86», у якому взяли участь музиканти з Польщі, Чехословаччини, Болгарії, Радянського Союзу, НДР.

Автограф для читачів «МК»

Оскар ФЕЛЬЦМАН:

«СПІВАТИ ДЛЯ ДУШІ»

Увага! Автограф Оскара Фельцмана
с добрим настроєм.

Оскар Фельцман

Оскар ФЕЛЬЦМАН: Я не скажу про всю Одесу, але ми, хлопчики, вірили, що ніде більше немає такого чарівного міста. Втім, щоб розповісти про Одесу, треба бути Бабелем або Паустовським. Вважаю себе одеситом і хоч дуже давно залишив це місто, не пориваю зв'язків з ним.

КОР.: Колиш я була переконана, що дві речі в Одесі найпрекрасніші: море і оперета.

ФЕЛЬЦМАН: Згоден.

Оперета в Одесі знатна. До речі, недавно я їздив на прем'єру своєї нової музичної комедії «Хазяйка Рая».

КОР.: Між іншим, у нашому місті теж є народний театр музичної комедії, в якому поставлена ваша оперета «Старі будинки». Але сьогодні хочеться поговорити про вашу пісню. Вважаєте ви себе композитором-піснярем?

ФЕЛЬЦМАН: Я вважаю себе, перепрошую, композитором. Жанр не має значення. Хоч ваше питання розумію. Мене давно турбує доля пісні. Чомусь з'являється все менше пісень, які б хотілось співати просто так, для душі. Про це багато пишуть, говорять, але віз, як кажуть, і нині там.

Пісні Оскара Фельцмана. Вони пов'язані з конкретною пісенною епохою. Згадаймо лише дві з них — «Нікогда» і «Огромное небо», що отримали I і II премії Всесоюзного фестивалю молоді і студентів у Софії.

КОР.: Оскаре Борисовичу, як довго ви працюєте над піснями?

ФЕЛЬЦМАН: Буває, пишеш довго, мутиш себе і інших, а буває, пісня народжується блискавично. Так народилася, до речі, пісня «Венок Дуная».

Вийшла малярка на берег Дуная.

Бросила в воду цветок. Утриней Венгрии дар принимая,

Дальше понесся поток...

У цій прекрасній пісні за вірші Є. Долматовського прикрашає лірика і інтернаціональний зміст. Це саме та пісня, яку хочеться співати для душі, але разом з тим вона може

звучати і в багатотисячному хорі.

ФЕЛЬЦМАН: Я не можу сказати, коли саме народжується пісня. Я можу сказати, як починається робота. Часто збираюсь з поетом, обговорюємо теми. Пошук теми — одне з найголовніших завдань авторів. Музику пишу на готові вірші. Але це ще не означає, що пісня народилася. Скажу так. На яскраво освітленій сцені з'являється співак. Його красивий, м'який баритон пливе над музикою оркестру, над залом. Слухаючі в захопленні. Народилася пісня? Ще ні. Я їду пісню Московію. Сплять тихі провулочки. І раптом з чийогось вікна лунає пісня:

Мир дому твоему,
Мир дому твоему,
Мир твоему, земля,
большому дому.

Тепер я можу з певністю сказати, що пісня народилася. Тільки підхоплена народом, вона живе!

КОР.: А співати?

ФЕЛЬЦМАН: Виконання своїх пісень я вибираю сам. І пісню, про яку йшла мова, я точно знав, хто буде виконувати. Як і «Балладу о красках», і «Огромное небо».

КОР.: Оскаре Борисовичу, з'їзд композиторів дав новий імпульс розвитку мистецтва, творчості. Як ви гадаєте, відбуваються на естраді якісні зміни?

ФЕЛЬЦМАН: Відбуваються. Естрада стає серйознішою, кращою, розумнішою, але для того, щоб ці зміни були справді відчутними, треба не говорити, а діяти. Естрада — наймасовіший жанр мистецтва. Сучасна естрада — це пошук засобів виразності і майстерності. Так можна забувати й про те, яке значення має пісня в житті людини.

КОР.: Оскаре Борисовичу, я вдячна вам за розмову, і останнє про що хотілось би запитати...

ФЕЛЬЦМАН: (перебиває)... Яка пісня мені найдорожча? Мені дорогі ті пісні, які подобаються людям: прості, задіяні, спеціальні «Молодий комунар».

Москва — Кіровоград.

Фрази

■ Діагноз ритму — аритмія серця.

■ Децибелами пустий звук не заповнити.

■ Солоіст рок-групи був в ударі. Глядачі цього не витримали.

■ Якби естрада «зірка» менше сяяла, вона більше б грала.

■ Симфонія давно скінчилася, а Спиридон Іванович усе слухав балаки своєї дружини.

О. ПЕРЛЮК.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів редакційної роботи та внутрішнього зв'язку — 2-53-84; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

БН 02218.

Обсяг 0,5 друку, арн.

Індент 61103.

Зам. № 377.

Тираж 61 800.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гіпкі, 2.